

Ali apan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.4.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ali apan (1948 -)

ALİ ÇAPAN' NİN ÖZGEÇMİŐİ

1948 yılında Gaziantep'in Oğuzeli ilçesinde doğdu.1970 yılında Gönöl DALSUNA ile evlendi. Ahmet Oğuz ve Mustafa Sermest adında iki oğlu ve Nilüfer adında bir kızı var.1966 yılında Ankara Maliye Okulu'nu 1978 yılında Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisini bitirdi.1966 yılında Gaziantep Defterdarlığı'nda Vergi Memuru olarak meslek hayatına başladı. Maliye Bakanlığı'na bağı kurumlarda 30 yıl görev yaptı ve 1996 yılı başında emekli oldu. Hâlen Gaziantep'te Yeminli Malî Müşavir olarak mesleki faaliyetini sürdürmektedir.

Yayımlanmış şiir kitapları: Çiğdem içeğı (1967) , Martı Kanadında bir Evren (1968) , Aç Ekin (1972) , Sevda Sürgünü (1987) , Hüzünname (1993) : Hüzünertesı –Fasıllar Kitabı-(1999)

Adres: İncilipınar Mah.4.Cad.
Sayın İş Mer.4/39 –Gaziantep

Tel : 0342- 2201896
Fax: 0342- 2339416
ali_capan@hotmail.com

AÇ EKİN

Sıcak gün ortasında
Doğuda
Bir kadının elinde orak
Mavi gözlerinin önünde
Bir tutam saç
Ve aç
Güneşe sövüp sayarak
Ekin biçiyordu.

Eğildi kadın toprağa
Beş parmağı birden
Tutamladı ekini
Kadının yüzünde bir acı
Orak keskinliğinde bir sancı.

Ekin çok
Kadın tek
Gölgesiz kır açtı.

Kadın sallamaya kalmadan orağı
Bir can yürürdü
Belinden aşağı.

Kadının oturduğu toprak
Kuru ve sıcaktı
Oğlunun göbeğini
Elindeki orakla kesti
Ve oğlunun kulağına
Uzulca
-‘Mehmet’
Dedi.

Sıcak gün ortasında
Doğuda
Bir kadın elinde orak
Mavi gözlerinin önünde
Bir tutam saç
Ve aç
Güneşe sövüp sayarak
Ekin biçiyordu.

Ali Çapan

ANLASAN

Az sonra
Yağmur kaçacağı gece gibi
İneceksin kentimin karanlıklarına.

Birden atlılar geçecek
Yanı başından
Uçarcasına.

Terkisinde atlıların
Biraz güneş
Biraz gökyüzü
Ve vardır biraz mavî
Özgürlük anlayacağın.

Ali Çapan

Aşka Dair Bir Başka şir

Aşka dair şirler yazmak için
Aşk yaşanmalı.
Hüznün değerini anlamak için
Göl alınıp/satılan pazarda
Dolaşılmalı.

Göl yaprağı/yar dudağı gibidir.
Her bahar öpüp/koklanmalı.

“Seni seviyorum” diye başlayan
Mektupların her satırına
Nakkaşlar gibi
Göl goncaları yapıştırılmalı.

Aşka dair şirler yazmak için
Uçup giden sözcükler
Kanatlarından yakalanmalı.

Ferhat değilmiydi dağları delen
Aslı değilmiydi
Aşk ateşinden yanan
Yaşamak için aşkı
Aşık ölmeden önce ölmeli.

Ali apan

AZ IŞIKLI

İstanbulu bir deli hüznün
Geldi parmaklarımdan tuttu
Ben nasıl şarkı söylerim şimdi
Şimdi ben nasıl öperim
Yosun gözlü mor karanfilimi
Martılarım beni unuttu.

Martılarım beni unuttu
O uzakta kaldı deniz kokardı hem
Ben gülünce /ben gülmezdim ki/
O da gülerdi
Bilmez ki ağlamasını da
Ne olacak şimdi
İstanbulu bir deli hüznü

Geldi parmaklarımdan tuttu
195 inci caddeye yağmur yağdı
az ışıklı bir sokak fenerinin
beni görünce gülmesi tuttu
gurbetçilik acı soğanla
öz kardeş mi diye sordum
195 inci caddeye yağın yağmur
bunu duysaydı selam vermezdi
durmaz çeker giderdi

durmaz çeker giderdi buralardan
kim olsa çeker giderdi
bunca dayanamazdı
dört ucu gül kırmızı mendil gibi
katlayıp cebine koyamazdı yalnızlığı
kim olsa.
Bir sevdim bir daha çok sevdim
Sen mavice bir yağmurun altında
İyicene ıslan da öyle gel dedim
Saç bağı çözölsün kendiliğinden
Pembe dudakların eşitlesin beni sana
Tam bu sırada
İstanbulu bir deli hüznün
Geldi parmaklarımdan tuttu.

Ali Çapan

Bahar Karşılması

Davullar çalınsın
/ baharı karşılamak için /
Tomurcuklanıyor
çünkü içimdeki çiçek

Ey bahar seninle lades tutuşamam.
Ölüm hep aklımda benim

Kaç bahar geldi geçti
Kim bilir daha kaç bahar geçip gidecek

Ama bir yanımda eskidi benim
Kanıyor bak yüreğim.

Ali Çapan

BENİ DUYSAN

Ellerimi şarkılarla bağlıyorum
Türkülerle tarıyorum saçımı.

Oğlumun gülücüklerini bir yere saklamasan
Söylesen
Bulutlar tutuklanmasa
Dudaklarını kaçırmasan benden
Gözlerini
Ellerini
Ve ağlamasan
Şarkılarla bağlamam ellerimi
Taramam saçımı türkülerle...

Ali Çapan

Bezirganbaşı

Hüzün satıyorum hüzün
Alan yokmu
Batmanı beşparaya
Usandım hep yakamda taşımaktan
İstersen al götür hepsini
Ya da bana bırak birazını
Bu kadar hüzün sana çok mu?

Ali Çapan

Bilmece

Duydum ki;
gözlerinin rengine uygun
kafiye arıyorum diye
beni sana ihbar etmişler.

Aşk ı anlatan dilinle
söyle bana.

Anılar dün de kalan
yaşananlar mı?
Geriye dönüp baktığımda
beni beklemeyen.

Kurumuş
dallardan havalanan kuş-
-lar mı yoksa
geri gelmeyen.

Her şairin en az bir şiirinde
anlatmak istediğı bilmecenin
bilinen cevabı
ölüm mü / ayrılık mı
dalından koparılan
gül mü yoksa?

Ali Çapan

BİR GECENİN

Karanlıkların yorgunluğuma
Koşturduğu türküler
Gece ne güzel
El ayak çekilince
Çocuk beşiklerinde
Kapalı gözlerime ses etmeden gelir.

O an kurşun sıksan delinmez gece
Ve işte o an
Çocuk anaları
Ve komşunun ışıkları
Uyanıktır.
Savaş yorgunu babalar
Ve doğacak çocuklar
Ve ben
Ve karım olacak kadın uyanıktır.
-o yıldızları, çiçekleri ve çocukları
ve hasret diye başlayan şarkıları çok sever-

İşte şimdi biraz sonra
Herkes birden uyanacak
Güneş gözlerinden öpecek
Uykularından uyanan
Yeni doğmuş çocukların.

Ve işte şimdi ben
Tüfeklerimi susturdum
Kanlı bıçaklarımı
Kilitledim sandığına.

Köprü yaptım merdiven dayadım
Kuş uçurdum mutluluğu
İnsanların yakasına çiçekler taktım.

İşte şimdi biz
Ve çocuklarımız
Uyanıgız
Ne güzel.

Ali Çapan

BU GÖKYÜZÜ

Sen
Sabahtan
Akşama
Hep yanlış kapılar çaldın. Kimi aradın
Demediler. Enine boyuna dolu bilmem kaç
Sayfalara mektuplar yazdın. Bilmem kaç
Sayfalara mektuplar yazdın kimi aradın
Demediler.
Her
Evin
Penceresinde bir saksı durur sabaha karşı.
Sabaha karşı her saksıya bir dal karanfil
Diktin. Karanfiller çok güzeldi kimi aradın
Demediler.

Büyük
Kentlerde
Kat, kat yapılar vardır. Kat, kat yapılar vardır
Basık tavanlı az ışıklı. Sen sabahtan akşama
Hep yanlış kapılar çaldın. Hep yanlış kapılar
Çaldın kimi aradın demediler.

Her
Kapıda
Siyah saçları iki kez örgülü utanç kızlar
Vardı. Utangaç kızlar vardı her kapıda kimi
Aradın demediler. Her kapıya sabaha karşı
katran karası boyayla her kapıya birer, birer
işaret koydun kimi aradın demediler.

Ali Çapan

BU ŞİİR

1.

Şarkılarım
Aniden kanadı kırılmış bir kuş gibi
Birdenbire vurulmuş gibi düştü yere
Birdenbire bir yağmur başladı
Gurbetçiler köyünde
Islandı yüzüm ellerim ısılandı
Islandı gözlerim.

2.

işte şimdi ben oturmuşum bir başıma
en çok ağlarım –sensizliğime-
kimin suratına tüküreyim ki
dağılsın hüznüm.

3.

Her şey birdenbire sustu evrende
Su toprak
Ve oksijen karışımı yaşamak
Kahkahasız aydınlıksız.

4.

Şarkı söylemesini bellettiğim martılar
Beni unuttu
Neden.
İstanbul’ca çoğalan sesimdeki hüznle
Galata köprüsüne yağan yağmur

El ele

Ve iğde dalına konan şu serçe bana
Çocukluğumun en ağlamaklı
Şarkılarını anımsattı da ondan.

5.

Nerede şimdi benim
Köşe kapmaca oynadığım /çocukluğum
Ve Söğüt dalındandı
Sularda koşturduğum atım.

6.

Sen ne çok iyisin ya
Barut ve çiçek bildiğin gibi değil
Ben şimdi gurbetçiler köyündeyim
Bir başıma / sensiz ve susuk /
Benliğimde sensizliği damıtırım
Her gün yeniden.

7.

Elime bir tüfek tutuşturdular
-öldürmesini öğren ilk- dediler
en çok insancıl düşlerim yıkıldı.

Sözlüğümdeki ilk sözcük sevgiydi
İkincisi mutluluk
Sevinç
Ve insanca yaşamak
Sen bunların tümünü bilirsin
Her insanı kendime
Kardeş bilmiştim

Adı ne olursa olsun
Rengi
Dili
Dini

8.
şimdi
özgürlükle el ele
gözlerimiz.

Ali Çapan

CEVİZ DALINA SALINCAK KURDUM

Yorgunum çok yorgunum
Gelincik dalına konan kelebek
Senin peşinden koşamam artık
Hayatın ipi kısaldı
Ceviz ağacına salıncak
Kuramam artık.

Uçurtma mevsimi geride kaldı
O eskidendi
Köyde harman yerinde
O tepenin yamacında
İlk bahar rüzgarlarına karşı
Uçurtma uçuşmanın sevinci
Çocukluğumun o en güzel
Günleri geri gelmez ki.

Söğüt dalından atıma binip
Dört nala koşturduğum
Tozlu yollar
Şimdi asfalt oldu
Soğuk sularında yıkanıp serinlediğim
Çay kurudu
Ve ben yorulduğum artık.

Zamanın yorgun atının yelesinden
Tutunmuşum
Bu kaçınıcı durak
Durup soluklandığım
Unutmuşum.

Sevda türkülerini
Seşimin son perdesine kadar
Bağırarak söylediğim
Barak ovasında
Şimdi yabani kuşlar uçuşuyor
Ve türkülerin boynu bükük.

Ali Çapan

DE Kİ EY BEZİRGAN

Gözlerinin rengine uygun kafiye aradığımı
İnkâr edersem yalan olur günaha girerim.

Yolum bir bedestene düştü.

Sordum satıcıya

-"Var mı sende sevdiğimin kızıla kaçan saç rengine

Denkdüşen kenarları oyalı pembe bir yazma? "

Dedi ki.-"Sen geç kaldın

Dün gelen bir tüccar

Hepsini de satın aldı yazmaların "

Ben sadece gül alırım gül satarım

Ali Çapan

DÖRT UCU GÜL İŞLEMELİ MENDİLDİR

Ne varsa dün de kaldı unutuldu yaşananlar
Ey yorgun şair dönüşü olmayan yollara
Sürme şiirin al yeleli atını
Çünkü hüznün kenarları oyalı yazma /
Dört ucu gül işlemeli mendildir;
Sevda çiçeklerini bir, bir sarıp sarmalayan

Ali Çapan

EY

Sık ağaçlı orman
Aydınlığa uyanıyor
Toprakta tohum
Kıpırdanmakta
Güneşi
Saçlarından bağlandığı
Karanlıktan çözenlerin
Türküsü söylenmekte
Uyanmakla
Tüfeklere yaslanmak arası
Kör karanlık bir sabahın gözünde.

Dalında sararmakta
Yumruk, yumruk ayva
Sevda güllerinden
Bal üretmekte arı.

Ey
Şiirime
Çıngı, çıngı düşen yalımı
Gürleştiren soluk
Bilincimin
Burcuna as bayrağını.

Ali Çapan

Ey Hayat

Ben sana "hoşça kal"demek için gelmedim
Sen çağırdın ey hayat
Yaşamak için geldim.
Bana hiç kimse
"-Gelir misin? " diye sormadı
Suçsuzum
Aç,
susuz,
yorgun ve
Uykusuzum.
Gözyaşımı silmek için boşuna uğraşma
Ağlamak için gelmedim.
Gülmek
Hem de ağız dolusu
Kocaman kahkahalarla
Gülmek için geldim.

Ali Çapan

Eylüle Ve Rüzgara Dair

Evlerin saçaklarına saklanan
serçeleri üşüten rüzgar.
Sarı yaprakları saçından tutup
sokak sokak sürükleyen rüzgar.
Yorulmadın mı koşturmaktan
Oturup biraz dinlensen diyorum
Seni gören yağmur da geliyor
Anladım dizlerimin sızlamasından
Sonra Eylül, Ekim derken
Sonbahar geliyor
Son gülü de solduran
Ve eski dostlarım birer birer
Beni terk edip gidiyorlar.
Kucak kucak hüzün bırakarak.

Ali Çapan

GİTME

Dur hele dinle beni biraz. Gitme.
Bir evimiz olsun diyorum iki kişilik
Soframızda ekmek iki kişilik su
Su dedim de çağırdım
Sulu sepken yağmurları
Yağmurlar penceremizden içeri uzatınca başını
Eşkiya baskını bir aydınlık
Işısın birden bire.

Dur hele dinle beni biraz. Gitme.
Yeniden bize uygun
Bir düzen kuralım iki kişilik
Kahkahaya dönüşsün
Yıkık evler sokağının
Aşınık taşlarındaki sessizlik
Ve ağlamayalım hiç
Ağlamasın kimseler de.

Dur hele dinle beni biraz. Gitme
Bir yanı pembe boyalı mavi bir gökyüzü
Kapı önlerindeki karanfil saksıları gibi
Ve martı kuşlar şarkısı
Ve ayak sesleri /kapı zili/
Gülücüklerin senin. Öpüşmelerimiz.
Ve iki kişilik acı kahve
Günlük gazetelerden önce
Ellerimizle çözeceğimiz
Boyun bağım /saç bağın senin/

Dur hele dinle beni biraz. Gitme.
Bana karşı direnişini ve hayır deyişini
Kapı ardındaki askılara assan diyorum
Bir bardak su diyorum
Elle tutulur kadar soğuk
Gel biz mutluluk koyalım
Bu iki kişilik düzenimizin adını.

Toprağa ekili çekirdekte
Nasıl bir kıpırdanma başlarsa
Anlamalısın ne demek istediğimi
Ki tanrı tanışımdır seviyorum seni
İki kişiye yetecek kadar yağmur
Sonra birdenbire penceremizden içeri
Çağrılmadık konuk gibi girerse
Gözlerini yumma bana bakarken öyle
Gözlerin kara dut senin.

Dur hele dinle beni biraz. Gitme.
Daha başka şeyler diyeceğim utanıyorum
Sen benim iç güdümsün desem ne olur sanki
Sanki tüm şarkıları susturmuşlar
Bir martı kuşları şarkısı var söylenen.

Dur hele dinle beni biraz. Gitme.
Bir evimiz olsun diyorum iki kişilik
Soframızda ekmek iki kişilik su
Sonra senin mutlu oluşun
-ortak mutluluğumuz -
sonra
sonrası iyilik

Ali Çapan

GÜN IŞIĞINDA İŞÇİ PORTRERİ

-1-

On sekiz eylülde
parkta oturuyorum
bir taşın üstünde.
Apansız bir kuş geldi yanıbaşına kondu
-nasılsın iyimisin- dedim
sonra uçtu gitti.
Derken beş işçi geçti önümden
Ellerinde çim makasları
Çalışmaya başladılar
Hava çok sıcak
Birinin elinde bir süpürge
Adını bilmiyorum
Orta boylu
Zayıf
Ve ak sakallı.

-II-

ve ben düşüncelerimi alıp satıyorum
-çiçekler açmadı daha
/açmayacaklar mı/
nasılsın iyi misin desem mi ki
o kuşa bir daha
ya bana gülerse
ama neden gülsün
hem sonra o gülmesini bilmez ki-
rahatladım birden
OHHH.. dedim
Ve şarkı söylemek geçti usumdan
-şarkıları kuşlarda sever-

orta boylu zayıf ve ak sakallı
adını bilmediğim işçi
terini sildi
oturdu bir tütün sardı
ağacın altı gölgelik
dört arkadaşı da geldi
oturdular
susksunca.

Ali Çapan

GÜVERCİNİM

Güvercinim ısığımın arkadaşı
Toz duman gün ortalarında. Vay.
Şarkı söylenmesiz
Uçar gider misin.
Bir gül açsa beyaz
Gözlerinden öper misin.

Sen martı kuşum
Sen mavi çiçeğim
Şüt beyaz kış ortalarında. Vay.
Uşusen de güler misin.
Bir gül açsa beyaz
Gözlerinden öper misin.

Ali Çapan

GÜZ BİR ŞARKIDIR

Güz
geceden önce gelen
akşam karanlığı başlamadan daha
sararan yapraklar düşmeden dalından
usul, usul yaklaşan
eskimiş dostluklardan artakalan
sevinç ve hüznün karışımı
bir şarkıdır
canım efendim.

Güz
Sonbaharın son gününde
Kemancının ağlamadan çaldığı
Hüzzam bir şarkıdan önce
Sana seni sevdiğimi söylediğim
Geçiş taksimidir
Canım efendim.

Ali Çapan

GÜZ ÖLÜMÜN KARDEŞİ DEĞİLSE DE

Güz
elli altı yaşında
bu dünyadan göçüp gitmek midir
Yoksa daha gezip görülecek
yerler mi var dünyada
Yaşanacak güzel günler
Parka oyuna götürülecek torunlar
koklanacak hanımeli fesleğenler

Güz;
geçmiş zaman masalları anlatılan
Çocukluğumun kış gecelerini çağrıştıran
Kırlangıçların ve leyleklerin göç ettiği
Mevsimin adı değil sadece.
Ölümün kardeşi
yada arkadaşı bence.

Sen ölümün habercisi misin
Ey Güz
Söyle yolculuk mu var?
Kimlerle öpüşüp koklaşayım
Geri dönüşü olmayan yollara
götürme beni
Söylenecek çok sözüm var daha
Şiirler yazmalıyım sevgiye aşka dair
Sararan yaprağa inat açan
Güz güllerini koklayacağım.

Ali Çapan

GÜZELLEME

1.
Sen yavrucuğum sen benim sevdiğim
Mavi kuşlara mavi türküler söyleyen
Uzağımdaki kentin mavi çiçeği
Adını mutluluk koyuyorum.

2.
Bir yudum tarçın ılıkliğında öpüşün
Üşüyen dudaklarıma konsun
-bak işte bu tatlı bir düş-
neylersin
oysa biliyorum sen şimdi
uyuyorsun.

3.
Yalnızlık bitmeyen şarkım benim
Sen bu şarkıyı bilmezsin
Mavi suya eğildi mi salkım söğüt
Çiçek açtı mı gözlerinde yavrucuğum.

4.
Ellerim kan-bıçak
Ellerim kan-kırmızı
Barut kokuyor gözlerim çakmak-çakmak
Barışa-özgürlüğe koşuyoruz
Aç mıdır mavi kuşlarım
Susuz mudur yavrucuğum.

Ali Çapan

HAYDA

Bu beyaz bir güldür. Al.
Büyüt dağca
Ki yankılasın sesini evrene.

Bu mavi bir çiçektir. Al.
Çoğalt ormanca
Ki isyanını belgelesin de.

Bu bir martı kuşudur. Al.
Öp gözlerinden –okşa- insanca
Ki iletsin özgürlüğü ve.

Bu al bir bayraktır. Al.
Yücelt gökce
Ki ulusun yücelsin
Uygar ülkelerce.

Ali Çapan

HÜZÜNNAME

Hep yarınları ertelediğim hüznümü
Bir dal hanımeli bir dal fesleğenle
Bir kağıtla çiziktirip saklasam mı.

Alışamadığım bunalımın kökeni
Dişinin ağrması erik çiçeklerinin
Oysa saptanmamış ölümün yankısı daha.

Duraksamadan uçuşu
Adını bilmediğim kuşun
Sevi kuramına ters düşen
Uçuşu adını bilmediğim kuşun
Kuşkusuz utku değil.

Bir yanı us dışı
Bir yanı anı gibi
Örneğin öncesiz sonrasız oluşu.

Eleştirmeden öptüğümüz her dudak
Çok mu pembe.

Hep yarınlara ertelediğim hüznümü
Bir dal hanımeli bir dal fesleğenle
Bir kağıtlara çiziktirip saklasam mı.

Ali Çapan

İKİ ŞİİR

1. SULUSEPKEN YAĞMURLARDA

Şemsiyeni evde unutunca sen
Bulutlarla aran iyi olmadığı için
Yağmur yağdırırlar işte böyle
Saçına yüzüne ve ellerine

2. MAVİ ADINA ÖZÜR DİLERİM

Ben size demedim mi
Gökyüzünün
Elinden alınca güneşi
Ağlar o
Çünkü tutkundur maviye.

Ali Çapan

İSTANBUL

-III-

İstanbul
İstanbul bak sana geldim
Bak kapına dayandım
Bırak şimdi o eskidendi beni
Vapur düdükları ile karşılama artık
Yalnız martılarım
Giderken öğrettiğim şarkımı söylesinler.
Şarkımı söylesinler.
Şarkımı söylesinler benim yeter.

İstanbul
İstanbul bak sana geldim
Bak kapına dayandım
Giderken gözümü sende unutmuşum
-sevdiğimi-
Dayanamadım yokluğuna
El yüzüne bakamadım
Senden istemeye geldim
Bana onu geri ver.

Bak
Her teli hüzzam bir şarkıyla düğümlü sağını
Rüzgarların dağıtırsa sevdiğimin
Ve günbatımlarında ağlatırsan iki gözümü
Senin adına şiirler yazmam
Sana uzatmam dost elimi
Kapına bir daha ayak basmam.

Ali Çapan

İSTANBUL

-II-

Sisli bir bayram sabahı
Bir şarkıyı gözlerimin önünde
Prangaya vurdular.
Gurbetin kör karanlık zindanındayım ben
Görüşmecim
Sım sıcak sevgi getirdi bir tutam
Benim elim varmaz
Beş kurşunu üst üste sıkmaya
Gözlerimi bağlayacaklar oysa benim
Ellerimi bağlayacaklar
Seni sevdim diye EY:
Yaşamayı bana haram edecekler.

Sisli bir bayram sabahı İstanbul'da
Bir şarkıyı gözlerimin önünde
Palangaya vurdular
Ölümümü bir demet çiçek gibi
Hasretlime gönderdiler
Kuşlar susmuştu
Deniz ağlıyordu.

Ali Çapan

İSTANBUL

-1-

İstanbullu şarkıları
Susturdum işte
Haziran perşembelerinde kaldı mutluluğum
Biliyor musun
Burada güneş zamansız doğuyor
Zamansız yağıyor yağmur
Ve ben durup, durup ağlıyorum nedensiz.

Sokak, sokak İstanbul üzerime çöküyor
Gözlerime bulut, bulut bir hüzün çöküyor
Kahroluyorum.

-Martılar beni bir başıma bıraktılar-
yeniden çok kompartmanlı bir tren
Haydarpaşa'dan bir yerlere
Bensiz gidiyor.

Sen neden seviyorsun bilmiyorum
İstanbullu
-kahır dolu-
şarkıları.

Ali Çapan

İZMİRNAME

1. YOLCULUĞA BAŞLAMADAN

Siz benim aydınlığıma
Günaydın bile demeden
Birden bire bir kuş sürüsü
Çığlık çığlığa
Büyüyen yalnızlığı
Çoğaltmak için mi geldiniz yoksa,

-Seni seviyorum, diye başlayan
Bir şarkının
Don hecesi miyim ben.

Daha dün öptünüz gözlerimden
Bu gün merdiven başında durup
El sallamak yerine
-Gitme, diyebilirdiniz oysa.

Siz mendillerimi dörde katlayıp
Yerleştiriyorsunuz ha bire
Benim ayrılıkları sevmediğimi
Bildiğiniz halde bavuluma
Çoraplarımı bir, bir
Gömleklerimi ve sigaramı
Daha sonra kravatımı
Tıraş makinemi, havlumu.

Bir avuç hüznün yeter diyorum
Fazlasına dayanamam
Bir otobüs bileti yeter.

Balkondaki çiçeklere su ver
Kurumasınlar
Oğluma ninni söyle uyusun
Uyandığımda geleceğimi söyle
Sakın ağlamasınlar.

2.
OĞLUM MUSTAFA SERMEST UYANSIN DA

Bu sabah uyandım sokaklar bomboş
Ne sütçü geçmiş daha ne çöpçü
Hiç birinin yok ayak izi.

Balkona açılan pencereye
Tırmanırken yakaladım güneşi.

Birazdan oğlum gözünü açınca
Bana gülümseyecek
O bilmiyor daha ayrılıkları
Hasreti ve sevinci
Ama öğrenecek.

Durdurabilseydim zamanı
Ve gidebilseydim çocukluğuma
Yeniden yaşayabilseydim
Geçip giden otuz üç yılını ömrümün
Bu şiirleri yeniden yazardım
Bir başka biçimde
Ve nasıl sever insan sevince
Nasıl özler
Daha yola çıkmadan
Bilirdim o zaman.

3.
ALLAHA ISMARLADIK
DİYE
ÖPSEM GÖZLERİNDEN

Bir bardak çay içsem
Bir dilim ekmek üç beş zeytin
Çabuk, çabuk bağlasam
Ayakkabımın bağcığını
Ve Allahaismarladık diye
Öpsem gözlerimden
On otuza yetişebilsem
Gideceğim İzmir'e
Ama dönüşü daha güzel olacak
Bu gidişin.

4.
DUR GİTME DİYEBİLİRDİN

Dur gitme diyebilirdin
Bizi böyle bırakıp gitme
Bak akşam yemeğini balkona hazırladım
Çorbamız yeni pişti daha
Çatal bıçak peçete hepsi hazır masada
Buz çıkardım dolaptan
Kavun kestim
Peynirimiz yok ama
İşte karpuz işte rakı
Haydi otur artık sandalyene
Çocuklar neredeyse gelir
Hep bir ağızdan söyleyelim mutluluk
Şarkımızı
Diyebilirdin.

5.
AVUÇ İÇİ KADAR GÖZYÜZÜ

İzmir'le bir gece yarısı aniden
Basmane de bir otelin kapısında tanıştım
Uyku gözümde akıyor
Bir şişe soğuk su
Son damlasına kadar içtim
Sigaram ha bire sönüyor
Tek kişilik otel odasının penceresinden
Avuç içi kadar gökyüzü görünüyordu
Renk, renk ışıklar
Yanıp, yanıp sönüyordu
Gökyüzünde yıldızlar
Durmadan göz kırptıyordu
Yastığa nasıl koydumsa başımı
Uyumuşum

Düşümde sevgilim beni çağırıyordu.

6. GÜNEŞ KÖRFEZDE BOĞULURKEN

Bir başlarsa bitmek bilmiyor yolculuk
Bir yerden bir yere yürüdükçe yoruluyorum
/Yaşlandım mı yoksa/
Yoruldukça terliyorum
Terledikçe üşüyorum ve öksürüyorum
Ayakkabılarımı çıkarıp elime alsam diyorum
İzmirliiler bana bakıp güler mi acaba

Şimdi Karşıyaka ve Kordonboyu
Ve ben yalnızız
Yapayalnız/yürüsem/
Güneş körfezde boğulurken
Ve ay yusuvarlak
Bana gülümserken.

Yanı başımda gülümseyerek geçiyor bir kız
On sekiz yaşın sevincini
Arkadaşıyla paylaşan
Ve biz /Körfezde boğulan güneş ve ay/
Yalnızız.

Otobüse yetişmek için koşuşuyor
Bazı insanlar
Selamlaşarak gülümseyerek birbirine
Vapurdan iniyor bir kadın
Elinden tutmuş çocuğunun
/Yürümesinden belli ki hamile/
Kucağında eşyalar.

Geçip giden zamana karşı gelmek zor
Yeşil gözlerini
Benden kaçırıp
Akşam rüzgarının serinliğiyle
Dağılan sarı saçlarını
Topladıktan sonra
Ağız dolusu gülebilmek
/Ve mutlu olabilmek/Güzel.

7/ BİRAZDAN İZMİR DE AKŞAM OLACAK

Bir özlem büyütüyorum şimdi yüreğimde
Karpuzu soğuk suya attım
Çatladi çatlayacak
Buzlu rakı buğulanıyor bardakta
Sigaram sönmek üzere.

Ben hiçbir şarkıyı
Baştan sona söylemesini bilmem
Her şarkıda üç beş dize
O da -Seni seviyorum
Diye başlarsa.

Şimdi bir rüzgar patlayacak biliyorum
Denizi dalga, dalga getirecek
Vuracak olanca gücüyle kayalıklara
Paramparça olsun
Tuz buz olsun dağılsın diye.

Birazdan akşam olacak
Güneş dağların arkasına gizleniyor
Ormanda bir yangın başlayacak birazdan.

Bir nefes daha çekeyim
Bu serin gökyüzünden
Doldurayım ciğerlerimi alabildiğince.

Birazdan yağmur yağacak
Bulutlar koşuşuyor çünkü
Şemsiyem yok ıslanacağım
/Hem sırılsıklam/
İliklerim üşüyecek
Dudaklarım mosmor olacak
Ve seni düşüneceğim sevgilim
/İçimi ısıtan gülücüklerin
Gelecek gözlerimin önüne/
Sevineceğim.

8. KADİFEKALE'DEN

Kadifekale'den kuş bakışı seyrettim İzmir'i dün
Konak meydanı cayı, cayı yanıyordu
Talatpaşa bulvarına bakan penceresine
Oturmuş yeşil gözlü bir kız
Elinde tarak durmadan saçını tarıyordu.

Kordonboyu'nda yürüdüm
Yalnızlığımı duya duya

Körfez leş gibi kokuyordu
İlık, ılık esen imbat
Öpölmeye hasret kalmış
Yanağımı okşuyordu.

.../Bir dizini toprağa dayamış
Gazeteci Hasan Tahsin
Bir elinde
İlk kurşunu sıktığı tabancası
Bir elinde
Bayrak dalgalanıyordu/...

Ben hep yalnızlığımı büyütüyorum
Saat kulesindeki saat altıyı vuruyor
Güvercinlerin biri konup biri uçuyor
Vapur düdüklerinin seni getirmeyeceğini
Bile, bile bekliyorum
Şu karşıdan gelen
Sen değilsin biliyorum.

Seni düşündükçe dilim dudağım kuruyor.
Senden uzaktayım yine bu gün
Güneş batmak üzere
Akşam oluyor.

9. KİBARİYE

Koşun, koşun denizi öldürüyorlar
Bakın çırpınıyor kurtulmak için
Hepsinin elinde birer kanlı bıçak
İzmirli denizi öldürüyor.

Siz körfezi vapurla geçtiniz mi hiç
Karşıyakaya gittiniz mi
/Yürüdünüz mü Kordonboyu'unda/
Bu nasıl türkü söylemek böyle
Batan güneşe bakarak
Palmyeler utancından eğmiş yüzünü
Öbür ağaçlar almış başını
Gitmiş İzmir'den
Neden.
Denizi öldürüyorlar.

Halbuki
Doldursan denizi
Kocaman bir çamaşır leğenine
Boşaltan bir kutu çamaşır tozunu
Otursan başına
Ha bire yıkasan, yıkasan.

Sonra sereceksin bir uzun ipe boydan boya
Tutturdun mu düşmesin diye
Üç beş yerinden
Çamaşır mandalıyla
Bırak kurusun
Bak o zaman sen
Tertemiz
Ap/ak/duru/pırıl-pırıl/aydınlık.
İstersen şarkı da söyleyebilirsin artık
Kim bilir.

10.
ÖNYEDİ EYLÜL PERŞEMBE
AYVALIKTA

O güzelim yazdan güneşli bir günü
Ödünç almıştı Eylül
Ayvalıkta ayvalar dalında sararıyordu
Ben incecik bir kuma yüzükoyun uzandım yattım.
Güneş kemiklerimi ısıtıyordu
Denizde küçük dalgaların hışırtısı
Kurumaya yüz tutmuş kavak ağaçlarının
Birbirine söylediği şarkıyı anımsatıyordu.
/Yumdum gözümü ve uzaklara gittim
Çok uzaklarda beni bekleyen sevgilim
Beni karşısında görse aniden
Boynuma sarılır/

Oysa karşıda Midilli adası görünüyor
Bırakınca kendimi
Soğuk suların Kucağına
Üşüdüğümü anlıyorum
Ve uzakta olduğumu sevgilimden
/Kilometrelerce/
Ancak telefonda duydum gülüşünü de
Öyle ısındı içim

11.
BENİ ANLIYOR MUSUN

Sevgilim
Seni elinden tutup
Bu şiirin baş köşesine
Oturtmak için çağırıyorum
Sesimi duyuyor musun?

Bu şiirde dağılan saçlarını toplarken gülen
Ve durmadan tarayan
Yeşil gözlü o İzmir'li kız yok.

Günlerdir yüreğimde büyüttüğüm özlemimi
Haykırmak

Seni kucaklamak için çağırıyorum
Beni duyuyor musun?

Dönme dolapta dönmüş gibiyim
Bir şişe rakıyı tek başıma içmiş gibiyim
Şarkılar söyleyip coşmak istiyorum
Şu dağları tek, tek aşıp
Sana giden yollarda koşmak istiyorum
Beni anlıyor musun?

12.

BU AKŞAM YİNE SENDEN UZAKTA

Bu akşam yine senden uzakta
Yine yapayalnızım.
Tek arkadaşım
Ben yaktıkça sönen o berbat sigaram
Ve yazdan artakalan
Bu güneşli Eylül gününün sonunda
O mürekkep mavisini Ege Denizi'ni seyrederken
Yudumladığım rakı.

Mırıldandığım şarkıları
Birbirine düğümleyecek
Kimse yok yanımda
Sen yoksun.

Bu akşam yine senden uzakta yine yapayalnızım.
Güneşi boğdu deniz.
O en çok sevdiğim
Martılar bile beni böyle hüzünlü/tek başıma/
Bırakıp gittiler.

Balıkçı tekneleri bir, bir dönüyorsa
Sustur artık şarkıları
Söylemesinler ayrılığın/hasretin
Buruk şarkısını
Olmaz mı?

13.

BU ŞİİR SENİNLE DOLU HER DİZESİNDE SEN VARSIN

Bu şiirde
Bavulum var./içinde giysilerim
Ve diğer eşyalar/

Her sabah gözünü açınca bize gülümseyen
Oğlumuz var –Mustafa Sermest-
Gökyüzü ve deniz var.
Yolculuğun başlangıcı –yani ayrılık-
Ve sen varsın herşeyden önce
Ve veda busesi.

İzmir kıyısından köşesinden girdi bu şiire
Nasıl olduysa
Çık git diyemezsin ki
Martılar uçup gittiği için
Onları koymayacaktım bu şiire ama
Dayanamadım
O masmavi denizi buyur edince
Arkadaş olsun diye bana
Martıları da çağırdım.

Ali Çapan

KORKUNUN TELLERİNE

Senin adın mutluluk
Sen ne güzelsin -

Ne güzel olursun öyle
/keman tellerine bağlı saçınla/
hem ne güzeldir o mavi
-menekşemsi-
gözlerin
korkunca

Nasıl etsem de yapıştırırsam
Yapıştırırsam yarın doğacak güneşi
Bugünkü aydınlığıma.

Ali Çapan

KuşTufanı

1. GÜVERCİN SÜRÜSÜ

Ertelenmiş anılardan
Havalanan
Güvercin sürüsünün
Kanat sesleri
Kulaklarımda çınlıyor.
Ve
" Gözlerin gözlerime değince
Su katılıyor rakıya" (*)

2. BİLDİRCİN SÜRÜSÜ

Ertelenmiş anılardan
Havalanan
Bildircin sürüsünün
Kanat sesleri
Kulaklarımda yankılanıyor.
Ve sen;
" Siyah gömleğinden düşen
Kara düğme gibi
Unuttun beni ".(**)

(*) C.Külebi
(**) M.Temizyürek

Ali Çapan

MARTILAR

Gecenin ortasında açar hep o
Bir mavi çiçeğin gözlerinden öpsem
Nasılsın iyi misin'li mektuptan
Birkaç satır okusam
Martılar
Alır götürürler
Yalnızlığımı.

Ali Çapan

MEMLEKET TÜRKÜSÜ

1. UZUN ÇARŞI

İşte Gaziantep'tenin sokaklardan bir sokak
Çarşılarından bir çarşı adı "Uzun Çarşı"
Karagöz Camisini sağına al ve yürü
Biraz sonra kendini "Uzun Çarşı"nın
Ortasında bulacaksın.

Yirmi beş Aralık'ta o soğuk kış günü
Üşüyen ellerinden öpüp soracak olursan
Gözleri çakmak, çakmak gülümseyen
Yaşlı gazilerden birine
Öyküsünü anlatır sana "Uzun Çarşı"nın
Gaziantep'in
Şehit Şahin Beyin ve işgalin.

Uzun çarşıda sağına soluna bakınarak yürürsen
Üç tane Han göreceksin
-Bir zamanlar bu handa kimler konakladı acaba
diye soracak birini bulamazsın
Ama Pazar yerini geçer geçmez
Kale'nin Güney Burcu 'nu
Karşında göreceksin.

Yoruldunsa
Gel birlikte oturalım Havuzlukahve'ye
İyi kaynamış yarım fincan kahveyi yudumla ve
Söyle getirsinler hazır duran nargileyi
Keçehane yokuşundan aşağı
Hiç yorulmadan ineceksin.

2. BAKIRCILAR ÇARŞISI

Bakırcılar çarşısında çekiç sesleri
El ele tutuşmuş koşuşan
Çocukların seslerine karışıyor.
Buğday pazarındaki kahvede
Alışverişi bitirenler yudumlarırken çaylarını
Barak türkülerinde yanık bir ezgi uçuşuyor:
"Ezo gelin benim olsaydın
Seni vermezdim feleğe"...
Marangoz İhsan usta çeyiz sandığının
Son çivisini çakıyor.
Aynalı dolaplar dizilmiş yan yana
Birbirine bakıp, bakıp gülümsüyor.

Demirci örsünde tavllanmış demir
Nar gibi duruyor.
Zincirli camiinin önünde
İki yaşlı kadın ve üç çocuk

Cuma namazından çıkacakların vereceği
Sadakayı bekliyor.
Kolonyacı tozunu almış şişelerin ve tezgahın
Hasta görmeye gidecekler gelsin de
Kolonya satayım diyor.

Şerbetçi şingir, şingir şingirdatarak
Vurdukça iki küçük bakır tası birbirine
Susadığım aklıma geliyor.

3. KUYUMCULAR ÇARŞISI

Kuyumcular çarşısında altın ve gümüşün parıltısı
Sirt sırta vermiş bankaların
Yükselen faizine göz kırıyor.

Kaldırımında kol kola yürüyen delikanlı ve genç kız
Kuracakları sım sıcak yuvanın hayaliyle sarhoş
Şarkı söyler gibi konuşup gülümsüyor.

Hüseyin Paşa Camisinin minaresinden müezzin
Müslümanları Cuma namazına çağırıyor
Kunduracı Sami usta iş önlüğünü usulca gözdü
Emekli nüfus memuru Mehmet efendi
Arzuhalı yazdı bitirdi
Gözlüğünün camını temizledi ve yürüdü.

Lastik tekerlekli el arabasını
Köşeye yerleştiren satıcı
Elindeki bezle parlatıyor elmaları
Üst üste yan yana özenle diziyor.

Belediyenin temizlik işçileri ellerinde aletleri
Yollara dökülmesin diye yaprakları
Ağaçların dallarını kesiyor.

Dalsız yapraksız ağaca kuş konar mı hiç
Onlar da telgrafın tellerine konuyor.

4. KIKAYAK SAZ BAHÇESİ

İşte yirminci yüzyılın sonunda
Gaziantep'tesin.

Kibrit kutularını üst üste dizmişler sanki
Basık tavanlı
Az ışıklı apartmanlar yükseliyor
Eski Antep evlerinin yerinde.

...Bir zamanlar Kırkayak Saz Bahçesinde
yaşlı çınar ağaçlarının serin gölgesinde
batan güneşe karşı
oturur dinlenirdik.
Ud'la Hicaz Peşrevi
Sonra geçiş taksimi tamburla
Hacı Arif Bey'den bir şarkı
Ve yorgunluk gideren rakı...

Birer, birer kesilen dut ağaçlarının
Kaldırımlarda uyuyakalmış gölgesi
Ayak izleri kol kola yürüyen aşıkların
Ve geçmişe geleceğe taşıyan
Şarkılardan artakalan
Hamiyet Yüceses'in
Kulaklarımda çınlayan sesi;
''Bakmıyor çeşmi siyah feryada ''...

Ali Çapan

MOR MENEKŞEYE AĞIT

Boynu bükük bütün çiçekler ayaklandı
Aralarında mor menekşe de vardı

Aralarında mor menekşe de vardı
Yürümeye başladı bütün boynu bükük çiçekler.
Kol kola yürüyen çiçeklerin
En önünde mor menekşe de vardı
Şarkılar söylüyorlardı
Hep bir ağızdan
Özgürlüğü anlatan şarkılar
Yollara sığmıyorlardı
Alı al moru mor çiçekler
Aralarında mor menekşe de vardı.

Birden vurulmuş gibi
Kolu kanadı kırılmış gibi
En önde yürüyen mor menekşe
Ayağı bir taşa takılmış gibi
Yıkıldı kaldı olduğu yere
Şarkılar sustu birden
Sessizlik oldu aniden
Sonra bütün boynu bükük çiçekler
Ağlamaya başladılar.

Orman uzak değildi
Güneş yeni doğmuştu
Akşama çok vardı daha
Güz henüz gelmemişti
Mor menekşe
Mor menekşe
Ayağa kalk
Yürümelisin yürüyenlerle
Gülmelisin ağız dolusu
Kocaman kahkahalarla
Ağlamak çare değil.

Ali Çapan

OF BE NERELERDESİN DEME

Gök gürültülü gece yarılarında
Çocuk anaları uyansın
Beşik sallasın diye
İki kişilik yağmur yağıyor ne garip
Oysa ben
Söylemesi ayıp düşlerden uyandım.

Ali Çapan

Oluşum

1.

Ak karanfil örneği çiçeklerdir
Gün güne açıp çoğalan.
-ki çocukluğumun en sıcak kanı süt-
anamdan emdiğim
doğunluğumun nedeni.

2.

Ucunda kan kuruyan bıçakların tümünü
Toprağa gömdüm. Paslanmıştı
Şimdi çoktan.
-ki o bıçaklardan biri
göbeğimi kesmiştir-
en ağlamasız günlerimin şarkısı
toprağı eşelerken bir eliyle
anamın söylediği ninni.

3.

Bir içilmez sudur kan
Çıglık çıglığa çoğalan
Ve durmadan akan.
-ki yorgunluğumun en sıcak kanı döl-
açması yıl çağlarına bölümlü
ak karanfil örneği çiçeklerdir.

4.

Çocuğum olacak yarın benim de
Benim kanım karımın sütüyle çoğalan
-ki gözlerinde
mavi menekşeler sulansın isterim-
Tanrısal bir güç bu. Ne güzel.
İnsanca,
Oluşum.

Ali Çapan

ÖYKÜLERİMİZ

-Bu şiir
sararmış eski bir resim için
yazılmıştır-

Bir koşudur tutturmuşum
Ak günlere doğru
Habire şarkılar besteliyorum
Yarınlara
Mutluluğa
Ve geride kalan çocukluğuma
Dair.
Sen bilmezsin anam yün eğirirdi benim
Bazen pamuk toplardı
Tarlamızda tek başına.
Beni sırtına sarardı
Ve kendi ocakta bulgur kaynatırdı.
Biz güneşin ve toprağın çocuklarıyız
Onun için susuz kara toprak gibi
Dudaklarımız çatlıktır.

Sen bilmezsin benim babam
Eşkiyaların
Akşamları türkü söylediği
Kapısında
Kocaman bir asma kilit sallanan
Ve damında jandarmalar gezinen
Bir yanı yıkık
Ve eski bir mapushanede
O taş duvarların ardında
Ölümün bir dal çiçek gibi
Beklendiği yerde
Yıllarca önceydi bu /sen bilmezsin/
Babam gardiyandı.

Ve en çok
"mapushane çeşmesinin
suyu kurusun da gel leylim
dağların dağların ardındaki dağın
başındaki kar erisin de gel leylim"
türküsü söylenirdi.
Bir de "kürdün gelini"
Ve ben yürümesini bilmezdim
Dilim söz söylemez
Ve gülmezdim.

Ali Çapan

PAPATYANIN SARISINA

Ben sana papatya demem senin adın
Yoğurt çiçeği olsun
Sen çocukluğumun aşk falısın
Seviyor sevmiyor diye
Az mı yapraklarını yoldum
Bazen seviyor diye yalan söyledin.

Dört yapraklı yonca'yı benden hep saklardın
Kim di o masalı bana anlatan
Şimdi anımsamıyorum
Güya bulursa bir insan
Dört yapraklı yonca'yı
Kavuşurmuş sevdiğine.
Oysa ben hep sevdiğimi aradım.

Güz geldi bütün çiçeklerin boynu büküldü
O güzelim yaprakları birer, birer
Sarardı soldu
Dönüşü olmayan yollara döküldü
Papatyanın sarısı
Kurudu
Dört yapraklı yonca
Zaten hiç yoktu.

Ali Çapan

Sahaflarda Satılıyor Anılar

Eskimiş anılar satılıyor sahaflarda
Sararmış kitapların arasında
Antep'te Buğday Arasasının orta yerinde
Bağırırdı yere vurarak bir deli
- Oysa deli mi veli mi olduğu tartışılmıştır hep-
Elindeki zindiyan asasını
"-Saklanmayın lan" diyerek.
Eşarbına bir düğüm daha atan
Orta yaşlıbir kadın
Duyulur duyulmaz bir sesle
"- Çocukları korkutuyorsun dayı"
Derdi, oysa korkan kendisiydi.

Ali Çapan

Sarnıç

Sarnıçta biriken yağmur suları
yosun tutmaz.
Çiğdemlerin çiçek açmasını bekler.

Her sarnıcın yanbaşında
bir incir ağacı vardır
dalında sararan incirler
susamış yolcular
ve bir iklimden
bir başka iklime
göçen kuşlar
soluklansın/dinlensin diye bekler.

Sarnıçlarda kalaylı bakır tas olmaz
avuç avuç içilen suda
biraz kışın
biraz baharın
biraz da yazın kokusu vardır.

Ölen her şairin arkasından
mutlaka ağlayan
bir sevgilisi vardır
gözyaşlarını
içindeki sarnıca akıtan.

Ali Çapan

SEN BENİM CAN SIKINTIM

Sen benim büyüyen susuzluğum
Bir su başına oturtsam seni
Sen adına yalnızlık dediğim acını
Susuzluğumun yanı başına otursana
Sen benim çoğalan bunalımım /baş belam/
Neylesem seni
Nasıl etsemde saklasam bir yerlere
Çiçek bakışım
Uçmaya hazırlanan yavru kuşum
Ateşlenmeye hazır dinamit misin sen

Gül açtı
Suskunluğum geri geldi
Hoş geldin canım efendim
Hüzünlü şarkılarım söylenmez oldu
Nerelerdeydin
Gel otur şöylecene
Bağdaş kur yanı başıma.

Gün güne tamamlanıyorum
Siyah saçlarım uzuyor
Dudaklarıma öpücükler yapıştırıyorum.

Sen benim yoğunlaşan şiirim
İki gözüm
Gel hele bir yanlarım eksik öp beni
Beni öp eksik yanlarım diyorum
Anlamıyor musun.

Ali Çapan

Senden Geriye Kalan Hep Hüzün

Hangi güz kendini anlatır sana
döne döne o bildik sözlerle.

Hangi şarkıdaki ağlayan kemanı
susturmak istedin de susturamadın söyle.

Aşkı anlatan dilinle konuş benimle.

Parmak uçlarınla dokun dudaklarıma
ve sustur beni.
Yoksa yine güzden söz ederim
/sarıp düşen yapraklardan
beni senden alıp götüreceğiz rüzgardan
yani ayrılıklardan/.

Oysa dönüp ardına bile bakmadan
sen de gideceksin
adım gibi biliyorum bunu.

Gittiğin yere beraber götüreceğin
anıların bir bir biriktiriyorsun
düğün davetiyesi,nikah şekeri
biriktirir gibi.

Giderken al götür
/güzden ve hüzünden söz eden /
şairlerimi de
beni de.

Ali Çapan

Sensiz

Perşembeleri haziranlı türküler
Dökülür gözlerime
Gözlerimde İstanbul bir sislenir
Bir yağmurlanır.

Yağmurlanmış şarkılar öpülmedikçe
Bulutlar hep tutuklanır.

Varsayımları bir, bir tanımlasan
Şöylev çeksen bir taşın üstünde
Özgürlüğe
Eşitliğe
Mutluluğa dair.

Sen de seversin
Sen de seversin
Sen de seversin
İnsanca yaşamayı.

Ali Çapan

Sevda Eylemi

Duramam kırbaçlandı atım
Kuşandım mermilerimi
Tüm sevdalarımı barutladım.

Parmağım tetiğe paslı benim
Türkülerdendir sigaram
Oof'larla dolu yüreğim.

Eksik bir yanım daha desem
Bütünler misin beni?
Durgun sulara bakıp tarayacak
Saçım yok benim.

Seslensem
Gözleri trahomlu çocuklar
Beni duyar gibidir.
Senin parmakların
Gelin saçından
Tütün sarar gibi.
Yürüyorsam
Devrile, devrile akar gibi.

Duramam kırbaçlandı atım
Atım durgun sulardan içmez benim.

Ali Çapan

Sevda Eyleminin Eleştirisine Katkı

Çünkü, durağan değil güneş
Ve al yelesine rüzgarı eşitleyen
Atlının koşusuna engel değil.

Dağların ayak bağı tek, tek ağaçlar
Yürüyorken.

Yürüyorsak ellerimiz birbirine kenetli
Tek bir yürek gibi
Sesimizi sesimize ekleyerek.

Çünkü ırmaklar hep denize doğru akıyor
Denize doğru köpüre, köpüre
Çoğalarak.

Ali Çapan

Sevda Sürgünü

ahlandır sevdanı eyleme doğru
Köprü kur ülkeme giden yollara
Eli bağlı srgnsem, dağlarda yım
Dağlara sr atını, ülkeme doğru.

Tfengi kuşan, glcklerini de
Barutla pşmelerini/öyle gel
Gelişin ateşkese başlangıçtır
Sularım mayınlanmışsa oyalanma
Sr atını dağlarıma, ülkeme gel.

Ali apan

Sonsuzluğa Atılan İlk Adım

Soldu bir bir o en güzel dediğimiz çiçekler
Yazık altın çağı geçti ömrümüzün
Pamuk yığını bulutlardan saraylar kurmuştunuz
Nisan yağmuruyla serin kendi gönlünüzce...
Hani binbir zevkle elele seyrediniz
Güneşin böyle her akşam hüzünle batışını
Şimdi saçlar ağardı, yol çoktan yarılandı
Yaşayın yol kısaldı, keyfinizce...

Ali Çapan

Söyle

Söyle sonbahara seni yanağından öpmesin
Kıskanırım.
Söyle yağın yağmura saçlarını okşamasın
Kıskanırım.
Söyle doğan güneşe gözlerinden öpmesin
Kıskanırım canım efendim.

Ali Çapan

SUSKUNCA

1.
Suskun
Suskun her şey evrende
Ve bir orman gibi büyüyen
Bu suskunlukta
Denizin toprakla öpüştüğü yerde
Ağlayan çiçeğe – gülen kadına
Mutluluk üstüne söylev çekiyorum.
Yalnızlık tek sesli bir şarkı. Sussa.

2.
Suskun
Suskun her şey evrende
Her yeni doğan güneşle
Bir daha çoğalan yalnızlık
Hayın elinde kanlı bıçak gibi
Yüreğime oturuyor
Eli bağlı tutsaklığımdan mıdır ne
Karşı koyamıyorum
Baş kaldıramıyorum
Yalnızlık tek sesli bir şarkı. Sussa.

3.
Kocaman yalnızlığımı
Paramparça edecek
Bir şarkı düşünüyorum
Çok sesli
Ve kurşunlarla
Duvarlara
Yazılmış

4.
"...Hep bir ağızdan şarkı söyleyip
hep beraber sulardan çekmek ağı
demiri oya gibi işleyip hep beraber
hep beraber sürebilmek toprağı
ballı incirleri hep beraber yiyebilmek
yarın yanağından gayrı her şeyde
her yerde
hep beraber
diyebilmek
için..."
ben bu yalnızlığımı satıyorum
satıyorum
sat-
-tım..
yalnızlık tek sesli bir şarkıydı sustu.

Ali Çapan

ŞİİRİME GÜZ DAMLADI

Ya ben ne yaparım sensiz
Beni yarı yolda bırakıp gidersen.
Güz gelir sırası geleni alıp götürür
Dönüşü olmayan yollara gül dökülür
Ne kadar kovmaya çalışsan da
Gelmiş dayanmıştır kapına
Adı ister ölüm ister güz olsun
Hoş geldi sefa geldi.

Ölümün bir başka adı ayrılık
Tekrar kavuşmak ve kucaklaşmak
Öpüşüp koklaşmak olası değil.

Güz gelince sevdiğim dostlarım
Giderler birer, birer
Allahısmarladık bile demeden.

Ali Çapan

UCUZUNDAN BİR BARDAK ŞARAP

Bir eskimiş perşembede
Yaşanılmamış bir kucak öykü
Unutulmuş sevgili gibi
Boynu bükük hüzünlü durursa
Sen zenci gecene yağan yağmura
Sövmezde naparsın.

Bir yanın çok yorgun deniz
Bir yanın keskin balta
De neylersin kopkoyu bunalımını
Dağıtmak için söyle
Suratına tükürmediğin
Bunca ağlamaklı şarkı varken.

Ali Çapan

Yalnızlığımdan

Hüzün oğlu kaparda tüfeğini
Çıkarsa dağlar başına. VAY.

Kestiğim ya kara saçımdan bir tutam
Gözlüğüümü takıp gözüme
Ağladım ya
Kurtuldum işte hüznümden.

Saçını tarasana sen
Ağağlar çiçeklenmesiz.

Sürme çekme gözüne sakın
Kapkara olur sora
Yağan yağmur.

Ağrıyan dişini çekip atsaydın
Ne olurdu sanki aydınlıkken
BAK
şimdi karanlık penceremize dayalı
bir bardak yağmur bulutu.

Ali Çapan

YAPRAK DÖKÜMÜNÜN HABERCİSİ

Eylölü ben çağırmadım
Güz koluna taktı o getirdi
Şözleşmiş gibi hüznle
Üçü birden çıktı geldi.

Eylöl vurmuş sırtına
Serin dağ rüzgarını ve
Yağmur bulutlarını
Üçü birden çıktı geldi.

Kasım patılar, karşıladılar
Gelenleri, çok özlemiş gibi
Gül yapraklarına basa, basa
Üçü birden çıktı geldi.

Ey hüzn, en yakın arkadaşın
Sonbaharın yani güzün
Gelişiyle çoğalıyorsun
Ya gidenlere ne demeli.

Ali Çapan